

G spem nostram ponamus, & donec domemur & perdomemur, id est, perficiamur, domitorem feramus. Plerumque enim profert domitor noster etiam flagella. Si enim tu ad mandanda iumenta tua profers virgam, profers flagellum, deus non profert ad mandanda iumenta sua quod sumus nos, qui de iumentis suis faciet filios suos? Domas equum tuum, quid daturus es equo tuo cum te ceperit portare, mansuetus ferre disciplinam tuam, obedire imperio tuo, esse iumentum, hoc est adiuventum infirmitatis tue? Quid ei retribuis quem nec saltem sepelis cum mortuus fuerit, sed discerpendum volatilibus projicis? Domito tibi deus hereditatem seruat, quod est ipse deus: & ad tempus mortuum resuscitat te, carnem tuamque ad numerum capillorum reddet tibi: & constituet te cum angelis in aeternum, ubi iam non indigeas domari, sed tantummodo à pijsimo possideri. Erit enim tunc deus omnia in omnibus, nec erit villa infelicitas quæ nos exerceat, sed felicitas sola quæ pascat. Ipse autem pastor noster, deus noster est. Ipse opilio noster, deus noster, Honor noster, deus noster. Diuitiæ nostræ, deus noster. Quæcunque hic varia queris, ipse tibi vnus omnia erit.

H Ad hanc spem homo domatur, & domitor intolerabilis habetur? Ad hanc spem homo domatur, & contra istum vtilem domitorem, si forte flagellum proferat murmuratur? Audistis exhortantem Apostolum, Si separetis vos à disciplina, ergo nothi & non estis filij. Nothi sunt adulteri. Quis enim est filius, cui non det disciplinam pater eius? Et carnis quidem nostræ, inquit, patres habebamus correptores, & ferebamus, non multo magis subiiciemur patri spirituum & vitæ? Quid enim tibi potuit præstare pater tuus, quia corripuit te, quia verberauit te, quia flagellum protulit & cecidit te? Nunquid præstare potuit ut viueres in aeternum? Quod non potuit præstare sibi, quomodo præstaret tibi? Propter pecuniam suam quantulamcunque, quam de vltis & labore collegit, erudiebat te flagellis, ne tibi dimissus labor eius te male viuente dilperderet. Et cædit filium, timens perire labores suos, quoniam reliquit tibi quod nec tenere hic poterat, nec auferre. Nō enim hic aliquid tibi dimisit quod ipsius esse possit: Cessit ut sic cederes. Deus autem tuus, redemptor tuus, domitor tuus, castigatō tuus, pater tuus, erudit te. Quod? Ut accipias hereditatem, ubi non efferas patrem, sed hereditatem habeas ipsum patrem.

I Ad hanc spem erudiris, & murmuras, & si quid triste acciderit, fortasse blasphemās? Quod ibi à spiritu eius? Ecce dimittit te & nō flagellat, deserit blasphemantem, non senties iudicantem? Nōne melius est ut flagellet te & recipiat te, quam parcat tibi & deserat te? Dicam ergo domino deo nostro, Domine refugium tu factus es nobis, in generatione & generationem. In prima generatione & altera generatione, refugium factus es nobis. Tu refugium ut nasceremur qui non eramus: Tu refugium ut res nasceremur qui non eramus: Tu refugium ut pasceres desertores tuos: Tu refugium ut erigas & dirigas filios tuos: Tu refugium factus es nobis: A te nō recedemus cum liberaueris nos ab omnibus malis nostris, & impleueris nos bonis tuis. Bona das, blandiris ne fatigemur in via. Corripis, cædis, percutis, dirigas, ne aberremus à via. Siue ergo blandiris ne fatigemur in via, siue castiges ne aberremus à via, Domine refugium tu factus es nobis.

De eo quod scriptum est in Euangelio scdm eundem, Petite & dabit vobis, querite & inuenietis &c. Sermo v. In lectione sancti Euangelij hortatus est nos dominus ad orandum. Petite, inquit, & dabitur vobis, querite & inuenietis, pulsatate & aperietur vobis. Omnis enim qui

petit accipit, & querens inuenit, & pulsanti aperietur. Aut quis est ex vobis homo à quo petit filius eius panem, nunquid lapidem porriget ei? Aut si piscem petierit, nunquid serpentem porriget ei? Aut cum petit ouum, nunquid scorpionem porriget ei? Si ergo vos, inquit, cum sitis mali nostri bona data dare filijs vestris, quantomagis pater vester qui in cælis est, dabit bona petentibus se. Cum sitis, inquit, mali, nostri bona data dare filijs vestris. Miranda res fratres, mali sumus, & bonum patrem habemus. Quid evidentius? Audiuius nomen nostrum, Cui sitis, inquit, mali, bona data nostis dare filijs vestris. Et quos dixit malos, videte qualem patrem illi ostendit, Quantomagis pater vester. Quorum pater? Certe malorum. Et qualis pater? Nemo bonus, nisi solus deus. Ergo fratres ideo mali bonum patrem habemus, ne semper mali remaneamus. Nemo malus facit bonum. Si nemo malus facit bonum, homo malus quomodo se facit bonum? Facit de malo bonum, qui semper est bonus: Sana me domine, inquit, & sanabor, saluum me fac, & saluus ero. Quid mihi dicunt vani vana, tu te saluum facis si volueris? Sana me domine, & sanabor. Nos boni conditi sumus à bono, Fecit enim deus hominem rectum, arbitrio autem nostro facti sumus mali. Potuimus esse ex bonis mali, & poterimus esse ex malis boni.

Sed qui semper est bonus, ipse facit ex malo bonum, quia ipse homo voluntate sua se sanare non potuit. Non queris medicum ut vulneres te, sed cum vulneraueris te, queris qui sanet te. Bona ergo secundum tempus bona temporalia, corporalia, carnalia nominis dare filijs nostris etiam cum sumus mali. Bona sunt enim & ista, quis dubitet? Piscis, ouum, panis, pomum, frumetum, lux ista, aer iste quem ducimus. Bona sunt hæc, ipsæ diuitiæ in quibus homines extolluntur, & pares suos homines alios non agnoscunt. In quibus, inquam, homines extolluntur, magis amantes vestem fulgentem, quam cogitantes comunem cutem. Ipsæ ergo diuitiæ bonæ sunt, sed ista omnia bona quæ commemorauimus à bonis & malis haberi possunt. Et cū bonæ sint, bonos tamen facere non possunt. Est ergo bonum quod faciat bonum, & est bonum vnde facias bonum. Bonum quod facit bonum, deus est. Non enim facit hominem bonum, nisi ille qui semper est bonus. Ergo ut sis bonus, deum inuoca. Aliud autem bonum est vnde facias bonum, id est, quicquid habueris. Aurum est, argentum est, bonum est, non quod te faciat bonum, sed vnde facias bonum: habes aurum, habes argentum, & concupiscis aurum, & concupiscis argentum. Et habes & concupiscis, & plenus es & sitis, morbus est nō opulentiæ. Sunt hoies in morbo, humore pleni sunt, & semper sitiunt. Humore pleni sunt, & humore sitiunt. Quomodo ergo delectas opulentiā, qui habes hydropem conscientiam? Habes ergo aurum, bonum est: Habes non vnde sis bonus, sed vnde facias bonum. Quod bonum, inquis, facturus sum de auro? Non audisti Psalmum, Disperdit, inquit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in seculi seculi. Hoc est bonum, hoc est bonum vnde sis iustitia bonus: si habes bonum vnde sis bonus, fac bonum de bono vnde nō es bonus. Habes pecuniā, ergo. Ergo pecuniā, auges iustitiam. Disperdit enim, distribuit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in seculum seculi. Vide quid minuatur, & quid augetur. Minuitur pecunia, augetur iustitia. Illud minuitur quod eras dimissurus, illud minuitur quod eras relinquiturus. Illud augetur quod in aeternum es possessurus. Consilium do lucrorum, dice mercari. Laudas enim mercatorem qui vendit plumbum & acquirit aurum, & non laudas mercatorem qui erogat pecuniā & acquirit iustitiam. Sed ego, inquis, non erogo pecuniā, quia non habeo

Luca. 18

Hiere. 17

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

Luca. 18

tal. verberabamur.

boni.

M

Psal. III.

mercatorum.

beo